

PASTORAČNÍ KONFERENCE - PLZEŇ 8.5.2002

(projednáno na vikariátní konferenci kněží tachovského vikariátu ve Stráži u Tachova dne 8.4.2002)

STAV: - model duchovní správy od Josefa II. je přežilý a stává se neúnosným, v myšlení věřících i kněží je ovšem silně zabudován:

- kněz spravuje několik farností - ve zdejší diaspoře většinou takřka mrtvých s počtem účastníků bohoslužeb do 5ti věřících, takže jsou případy, kdy během víkendu má duchovní více mší svatých pro minimální počet lidí,
- tíha údržby a oprav sakrálních budov se stává mnohdy neúnosná a zaujímá u kněze většinu času,
- narůstá kancelářská práce - statistiky, hlášení, finanční záležitosti - stále změny, dokumentace nejrůznějšího druhu, jak ze strany církevních orgánů, tak ze strany státních úřadů,
- díky únavě z vnějších starostí je kněz neschopen soustředění a z toho vyplývá, že ztrácí radost z modlitby, udělování svátostí, adorace, kněžského duchovního společenství, systematické katecheze při promluvách, prohlubování osobního duchovního života i duchovního rozvoje věřících...
- u nadřízených orgánů se někdy více cení jen různé akce, které jsou podchytitelné statisticky, méně se hovoří o nutnosti nenápadné, skryté, "mravenčí" práce s jednotlivci

NÁVRH - ve spádových obcích, kde jsou nákupní střediska, lékařská zařízení a pod. a která jsou dobře dosažitelná hromadnou autobusovou nebo vlakovou dopravou zajistit v určitých obdobích církevního roku (např. advent, vánoce, postní doba) během všedního dne bohoslužby (svátost smíření) místo neděle, v tomto dnu by byl kněz dosažitelný v kostele (na faře) po celý den; naučit věřící využívat těchto možností, (zvážit zavedení i v jiném období církevního roku - osobní pozn.),

- ve větších městech, centrech (dosažitelnost hromadné dopravy) zajistit stálou službu kněze pro svátost smíření, rady, rozhovory... Dnes nestačí zavedená praxe zpovídání před mší svatou, příp. "každý si může na faře zazvonit", protože všichni nemusí být právě na zavedou dobu disponování (viz. letitá trvalá služba P. Hýži). Námět k zamyšlení pro řeholní společenství v kláštřích diecéze, které by navíc měly nabízet kněžím i laikům možnost ztišení, odpočinku i duchovních rozhovorů a vedení takřka nepřetržitě,
- vytvořit pro kněze společná setkání při modlitbě, adoraci, duchovních rozhovorech, přednáškách; krátká pravidelná setkání ve všední dny - dvou až tříhodinová alespon jednou měsíčně nutnost povzbuzení v kněžském poslání,
- diecézní biskup ač ve svých dopisech často a konkrétně povzbuzuje kněze v prohlubování duchovního života a s kněžími více hovoří o osobních duchovních radostech, problémech, plánech, námětech, zajímá se o duchovní život, radí (zvláště mladým kněžím)...
- vytvořit program "osvobození" kněží od nekněžských starostí; bude nás čím dále méně a není možné, aby duchovní byl z velké části opravářem, úředníkem, ekonomem... na úkor duchovní a svátostné služby.

P. Jan Kř. Vladimír Franze, O.Praem.